निवेश्य ते पुरे श्रेष्ठ ग्रात्मजी संनिवेश्य च। ग्रागमिष्यति मे वीरः सकाशमिक् धार्मिकः ॥ २०॥ श्वमुका तु तमृषिं भर्तं च बलानुगं। प्रवयामास स तदा कुमारी चाभ्यवचयत् ॥ ११॥ ननत्रेण च मौम्येन पुरस्कृत्याङ्गरः मुतं। भरतः सक् पुत्राभ्यां स्वबलन विनिर्ययौ ॥ १२॥ मा सना बलसंपन्ना सकता निर्पयावय। रामणानुगता दूरं इराधर्षा मुरेरपि ॥ २३॥ मांसाशीनि च सचानि र्चांसि सुबद्धन्यपि। अनुगच्छित्ति भर्तं रुधिरं तु पिपासवः ॥ २४॥ भूतग्रामाश्च बक्वो मांसभन्ताः सुदारुणाः । गन्धर्वपुत्रमांसानि भोतुकामाः सक्स्रशः ॥ २५॥ सिंक्व्याघम्गाश्चेव वेचराश्चेव पिताः। बङ्गसत्त्रसाणि सनाग्र संप्रतस्थिरे ॥ २६॥ ग्रर्धमासमुषिवा सा पथि सना निरामया। क्ष्यपृष्ठजनाकोणां कैकेयान् समुपागमत् ॥ २०॥

> इत्युत्तरकाण्डे भरतप्रयाणं नाम सप्तशातनमः सर्गः ॥